

At have briller så man kan se, kan de fleste forstå, og det er faktisk temmelig afgørende. Vi taler selvfølgelig ikke om, at man skal kunne gå ud og vælge sig et par dyre designerbriller til 20.000 kr. Det er klart, at der så skal laves nogle vejledninger, som det jo i forvejen gøres på en række områder, så man kan se, hvad det så er for en type briller, man kan få, hvad det er for nogle stel, hvad det er for en slags glas, man kan få inden for tillægget. Hvis den enkelte så måtte ønske at have et dyrere stel, så må vedkommende jo så betale det oveni.

På samme måde med diætkost, hvor der altså er mulighed for at lave nogle vejledninger. Det er der jo allerede i dag for personer med sukker-syge og andre, således at hvis det er lægeordnede, at man skal have diætkost, så kan man få det.

Det ønsker vi altså skal ind under helbredstil-lægget. Nu glæder vi os til at se, om det kommer med i finansloven, eller om Dansk Folkeparti stadig støtter forslaget også efter finanslovfor-handlingerne.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialud-valget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr.

B 13:

Forslag til folketingsbeslutning om ret til handicapkom-penserende ydelser.

Af Line Barfod (EL) og Pernille Rosenkrantz-Theil (EL).

(Fremsat 11/12 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Henriette Kjær):

Enhedslisten ønsker med dette forslag at pålægge regeringen at fremsætte forslag om ændring af lov om social service med henblik på at sikre, at handicappede efter folkepensionsalderens indtræden har ret til de samme handicapkom-penserende ydelser som før, herunder at sikre, at ledsageordningen for handicappede udvides til også at omfatte handicappede folkepensionister.

Formålet med handicapkom-penserende ydelser er at kompensere for og medvirke til, at en person med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne kan leve så normalt som muligt på trods af den nedsatte funktions-evne. Det tilstræbes at give gruppen af handi-cappede de samme muligheder og forhold som ikkehandicappede personer i den erhvervsakti-ve alder.

Da ledsageordningen blev indført, var det så-ledes som en handicapkom-penserende ordning til gruppen af handicappede under 67 år, der le-ver isoleret og ikke kan komme ud på anden måde. Det var denne gruppe, som man med ordningen ønskede at give mulighed for at have et mere aktivt liv ved at kunne blive ledsaget til forskellige aktiviteter efter eget ønske.

Valget af en aldersgrænse på 67 år er foretaget ud fra en gennemsnitsbetragtning om, at man på dette tidspunkt går ind i en anden livs-fase med andre aktivitetsbehov.

Herudover spiller de økonomiske konsekven-ser en afgørende rolle for valget af 67-års-alde-ren. Hvis ledsageordningen udvides, så de, der har haft ordningen, kan beholde den, når de fyl-der 67 år, eller hvis man ophæver aldersgræn-sen, således at retten til ledsagelse også omfatter personer over 67 år, vil det medføre merudgifter. I det første tilfælde ca. 40 mio. kr. og i det andet tilfælde 1,4 mia. kr.

I forhold til den handicapkom-penserende merudgiftsydelse, som indføres med førtidspen-sionsreformen, skal der ved modtagerens over-gang til folkepension foretages en grundig sags-behandling med henblik på at kunne vurdere den pågældendes behov for praktisk og person-lig bistand, hjælpemidler, befordringsordninger m.v. samt at kunne vurdere den pågældendes behov for aktivitetstilbud m.v.

Samtidig vil det være relevant at vurdere, om vedkommende kan få personligt tillæg efter pensionslovens regler. Personligt tillæg kan ydes til dækning af nødvendige udgifter for

pensionister, der er i en vanskelig økonomisk situation.

Det skal desuden bemærkes, at der med førtidspensionsreformen indføres en opsparingsordning, som også vil gælde for de nuværende førtidspensionister. Ordningen kommer til udbetaling sammen med folkepensionen og er således med til at kompensere for den indkomstnedgang, der er en følge af, at de handicapkompenenserende ydelser bortfalder ved overgangen til folkepension.

Regeringen kan på den baggrund ikke støtte forslaget.

Kl. 16.30

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er det ordfører hr. Hans Andersen.

Hans Andersen (V):

De nuværende regler for handicapkompenenserende ydelser har som formål at sikre, at mennesker med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne kan leve så normalt et liv som muligt.

Reglerne er målrettet mod gruppen af handicappede i den erhvervsaktive alder, og der blev ved tagelsen lagt en aldersgrænse for kompenenserende ydelser ved 67 år. Denne grænse er lagt efter en vurdering af, hvornår man normalt vil ændre sit aktivitetsbehov og derfor ikke har samme behov for et aktivt og udfarende liv.

Generelt mener vi fra Venstres side, at man ikke skal have disse fastsatte aldersgrænser. Mennesker med betydelig og varigt nedsatte funktionsevner, som er tilkendt kompenenserende ydelser, skal som udgangspunkt ikke fratages disse ydelser ved en fastsat alder. Ønsket om at leve så normalt et liv som muligt ændrer sig naturligvis ikke ved en bestemt alder.

Det er dog samtidig vigtigt at påpege, at der ved udførelsen af handicapkompenenserende merudgiftsydelse i forbindelse med førtidspensionsreformen nu skal foretages en grundig vurdering af den pågældende handicappedes behov for praktisk og personlig bistand, hjælpemidler, befordringsordninger, aktivitetstilbud m.v. ved pågældendes overgang til folkepension.

Der kan også efter de gældende regler i pensionsloven ydes et personligt tillæg til dækning af nødvendige udgifter for pensionister, der er i en vanskelig økonomisk situation.

På den baggrund kan Venstre ikke støtte det fremsatte forslag.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Venstres ordfører, hr. Hans Andersen, henviser til de regler, der kommer med den nye førtidspensionsreform. Men den nye førtidspensionsreform gælder jo kun for dem, der bliver førtidspensionister, efter at den træder i kraft næste år. Hvad med alle dem, der er førtidspensionister på nuværende tidspunkt? Hvorfor skal de stilles anderledes end de, der er omfattet af den nye førtidspensionsreform?

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Jeg kan kun gentage, hvad jeg sagde i slutningen af min ordførertale: at der også efter de nuværende og gældende regler i pensionsordningen ydes personligt tillæg til dækning af nødvendige udgifter for pensionister, der er i en vanskelig økonomisk situation.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Fru Grete Schødt som ordfører.

Grete Schødt (S):

Forslagsstillerne ønsker med det her beslutningsforslag, at ledsageordningen for yngre handicappede udvides til også at omfatte handicappede folkepensionister.

Hvis jeg forstår forslaget rigtigt, så vil Enhedslisten videreføre ordningen for dem, der har fået bevilget en ledsagelse, en kontaktperson, også efter det fyldte 67. år, eller når man overgår til folkepension som 65-årig.

Det er en sympatisk tanke, og det er også et reelt problem. Det er der ingen tvivl om, og vi kender det. Men hvis jeg nu har forstået regeringens oplæg til borgernes frie valg af social- og sundhedshjælpere og en fast timetildeling, så vil det her være en helt naturlig opgave, der indgår i det frie valg.

Ledsageordningen til handicappede blev indført for at sikre yngre mennesker en frihedsgrad som kompensation for et handicap. Det kan opleves uretfærdigt, når man fylder 67 år, at man så ikke længere er berettiget til denne her ledsagelse, for ens fysiske tilstand og behov er jo ikke ændret.

Det er dog vigtigt at huske på, at ledsageordningen er knyttet til de muligheder og forhold, der gælder for personer i den erhvervsaktive alder, og faktisk blev indført ud fra en ligestillingsmålsætning inden for den erhvervsaktive aldersgruppe.

Kl. 16.35

I øvrigt gælder det på tilsvarende vis, at man ændrer sin lovgivningsmæssige status på alle andre områder, når man fylder 65 år og derved opnår andre fordele, som er knyttet netop til at være blevet folkepensionist.

I Socialdemokratiet arbejder vi ikke aktuelt for at udvide ledsageordningen, men vi vil gå andre veje for at understøtte den tilværelse, som pensionister har. Det var også derfor, vi i Socialdemokratiet og i den daværende regering lavede den lovændring, der trådte i kraft pr. 1. april sidste år, hvor vi netop skabte mulighed for mere fleksibel hjemmehjælp, og hvor de enkelte kommuner kunne give modtageren af praktisk hjælp mulighed for ved behov at bytte hjælpen ud til ydelser netop til en gåtur eller lignende.

Jeg vil godt understrege, at det ikke er godt nok endnu, for det her område med de ældre og deres frihedsgrad skal sættes meget mere i fokus, end vi har set hidtil. Men ledsageordningen løser ikke problemet efter vores opfattelse, og derfor støtter vi ikke Enhedslistens forslag.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Fru Pia Kristensen som ordfører.

Pia Kristensen (DF):

Ledsageordningen skal ses som et handicapkompenserende led i bestræbelserne på at øge de handicappedes mulighed for selvstændighed, valgfrihed og ansvar for egen tilværelse. Ordningen skal modvirke ensomhed og isolationer, da ledsageordningen skal bruges til aktiviteter uden for hjemmet.

En svært handicappet, f.eks. en kørestolsbruger, har nøjagtig det samme behov for at deltage i familiefester, biografture eller indkøbsture som en ikkehandicappet, og det behov vil jo fortsat være til stede, når han eller hun bliver ældre. Det handler i al sin enkelthed om livskvalitet.

Dansk Folkeparti mener helt klart, at der er tale om en grov og urimelig aldersdiskrimination, når man fratager de svært handicappede den livskvalitet, for det er jo lige præcis det, der sker, når folkepensionsalderen indtræder. Dansk Folkeparti mener helt klart, at ledsageordningen skal bevares, også efter at en person er fyldt 67.

Begrundelsen er jo indlysende. Dag 1 efter 67-års-dagen og fremover er behovet for ledsagelse fortsat fuldt ud til stede for denne gruppe ikke-selvhjulpne mennesker, og ledsagelsen er et

uvurderligt element i forhøjelsen af deres livskvalitet.

Dansk Folkeparti er absolut enige med forslagsstillerne i, at der skal ske en lovændring, men vi må alligevel afvise beslutningsforslag nr. B 13, fordi vi synes, det forslag er alt for tyndt.

Dansk Folkeparti vil derimod fremlægge sit eget forslag, et forslag, der er uddybende, og hvor de økonomiske konsekvenser er beskrevet. Vi ved godt, at ledsageordningen skal til revision i år 2002, men det ændrer ikke ved behovet for hurtigst muligt at få ændret den urimelige aldersgrænse.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Op så er det hr. Anders Stenild som ordfører.

Anders Stenild (KF):

Forslagsstillerne, Enhedslisten, foreslår at pålægge regeringen at fremsætte et lovforslag, som medfører, at de handicappede folkepensionister oppebærer samme ydelse efter som før deres fyldte 67. år og deraf følgende pension. Andre samfundsgrupper må tåle at gå ned i indkomst, når de går ind i en anden livsfase ved deres fyldte 67. år.

Ledsageordningen var tænkt som en mulighed for de handicappede til at føre et mere aktivt liv efter eget ønske.

De partier, som var med i satsforliget, er bundet til dette forlig, og aftalen kan ikke ændres, før forligspartierne er blevet enige om at ændre aftalen.

Kl. 16.40

De økonomiske konsekvenser spiller en væsentlig rolle ved en ophævelse af 67-års-grænsen. Hvis man helt ophæver 67-års-grænsen, medfører det en merudgift i størrelsesordenen 1,4 mia. kr.

Med indførelse af førtidspensionsreformen bliver der mulighed for at give handicapkompenserende merudgiftsydelse. Ved overgangen til folkepension skal der foretages en grundig sagsbehandling, hvor den pågældendes behov vurderes, så individuelle ønsker og behov tilpasses. Ligeledes bliver der ved førtidspensionsreformen indført en opsparingsordning, som giver mulighed for at kompensere for eventuel nedgang i indkomsten.

Vi kan derfor ikke støtte forslaget.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er det hr. Villy Søvnald som ordfører.

Villy Søvndal (SF):

Når man deltager i debatten i forsamlingshuse-
ne om sociale spørgsmål, bliver man ofte stillet
det spørgsmål, om det er ens vurdering, at man
får det bedre, når man fylder 67 år, for da mister
man nogle rettigheder både af økonomisk og
hjælpmæssig art, som man havde, inden man
fyldte 67 år. Jeg plejer at svare nej, når jeg bliver
stillet det spørgsmål.

Men sagen er jo, at da vi i sin tid lavede ledsageordningen, var det efter forsøg i fem-seks kommuner, hvor vi, dengang vi lavede aftalen, valgte at udvide den til alle fysisk handicappede under 67 år. Det brugte vi på det tidspunkt godt 300 mio. kr. til. Så grunden til, at vi overhovedet har en diskussion nu, er, at vi dengang lavede en forbedring. Det synes jeg måske er lidt vigtigt at understrege som indledning.

Ikke desto mindre synes jeg, at det er vigtigt at finde veje, hvor vi sikrer, at handicappede over 67 år også får deres behov dækket. Vi har selv foreslået det i to modeller.

Den ene går ud på at lave det direkte som en del af lovgivningen om den praktiske bistand, altså at lave en tilføjelse i serviceloven.

Den anden mulighed er at overveje at tænke det sammen med fleksjobordninger og ambitionerne om at skabe et større arbejdsmarked for fleksjob. Det er jo netop i de typer job, hvor man godt kunne være med til at sikre mennesker uden den fulde førlighed som fleksjobbere en ledsagelse, de ellers ikke fik. Det betyder også, at det ville være økonomisk langt mere overkommeligt. Vores beregninger i SF tyder på, at vi er nede på et beløb, som er overskueligt i finanslovforhandlingerne, hvis vi vælger den vej. Så ideen er hermed givet videre.

Den anden del af beslutningsforslaget drejer sig om at sikre, at de handicapkompenserende ydelser flytter med efter det fyldte 67. år. Der er det som bekendt SF's principielle synspunkt, at når vi vil bruge penge inden for ældreområdet, er det ikke til alle ældre, for de er ikke alle sammen økonomisk dårligt stillet. Men vi vil bruge dem i forhold til de økonomisk svagt stillede ældre, og derfor vil vi ikke åbne op for, at alle uanset indkomstforhold i øvrigt får ret til at bevare en handicapkompenserende ydelse efter det fyldte 67. år.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Og så er det fru Margrethe Vestager som ordfører.

Margrethe Vestager (RV):

Forslaget vedrører som det vigtigste spørgsmål dels om adgangen til at fortsætte ledsageordningen ud over 67 år, hvis man som handicappet har fået sådan en før, dels om, at handicappede førtidspensionister får samme mulighed for ledsagelse som handicappede under 67 år, hvis jeg har forstået det rigtigt.

Det er et område, som er meget følsomt for den enkelte handicappede, men jeg vil tro, at enhver handicappet ville håbe, at handicappet forsvandt sammen med ledsageordningen, den dag man fyldte 67. Vi erkender fuldt ud, at det må opleves som absurd for den enkelte, at ordningen ikke fortsætter ind i livet som folkepensionist.

Jeg vedstår, at jeg ikke har overblik over de muligheder, som kommunerne giver ældre, og som træder i stedet for de muligheder, som bortfalder, når man bliver folkepensionist. Men der er jo en række forskellige muligheder og aktiviteter, som faktisk gør, at der stadig væk er mulighed for et aktivt liv også uden for hjemmet. Vi vil meget gerne være med til at se på, hvilke muligheder folkepensionister, som ikke selv kan komme ud, har for at deltage i samfundslivet, især når vi ser på den gruppe, vi har fået indkredset her i dag, nemlig dem, som ikke bliver omfattet af de bedre regler, når førtidspensionsreformen træder i kraft.

Vi synes bare, at der er en række problemer.

Et af problemerne er, at vi synes, det må være vanskeligt at opstille en definition, som skelner skarpt og præcist mellem det, som jeg tror at de fleste kommer ud for, nemlig almindelig alderssvækkelse, og så en række handicap. Og dermed er det jo også, hvis vi vedtager dette forslag, en glidebane i retning af, at alle på et eller andet tidspunkt får krav på en offentlig ansat ledsager.

Kl. 16.45

Der synes jeg, vi har en diskussion, som vi slet ikke har taget her i dag, nemlig at en del af ansvaret for at ledsage ældre med henblik på at give dem et aktivt samfundsliv også er en civil opgave forstået som en opgave for pårørende og venner. Det kan ikke kun være sådan, at det er en offentlig opgave at ansætte mennesker til at ledsage ældre, hvis de skal have et aktivt samfundsliv. Og det bliver vi nødt til at holde fast i, hvis vi stadig vil holde fast i nogle af de kvaliteter, som kendetegner det danske samfund.

Når det er sagt, er det også sagt, at vi finder det utilfredsstillende, at der end ikke er forsøgt lavet et overslag over, hvad forslaget koster. For

vi anerkender også, ligesom vi anerkender den enkelte handicappedes oplevelse af absurditet, at der er et samfundsmæssigt prioriteringsansvar.

Mit bud er, at forslaget her er endog særdeles dyrt. Og kunne man finde de mange penge til en sådan udvidelse, som det, der her er foreslået, vil koste, så er vi faktisk ikke sikre på, at pengene ikke kunne bruges endnu bedre til at sikre et godt ældreliv gennem en række andre initiativer. Vi diskuterer det meget gerne, hvis finansieringen kan skaffes. Men på det foreliggende grundlag kan Det Radikale Venstre ikke støtte forslaget.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er det fru Tove Videbæk som ordfører.

Tove Videbæk (KRF):

Dette forslag kunne faktisk være et Kristeligt Folkeparti-forslag i lighed med B 3, som blev vedtaget i fredags. B 3 handlede om, at fysisk og psykisk handicappede skulle have mulighed for selv at vælge hjemmehjælper også efter 67-årsfødselsdagen.

Et fysisk eller psykisk handicap forsvinder jo normalt ikke med årene, og behovet for at komme ud og deltage i bl.a. det sociale liv i kirke, ved familiesammenkomster, i aftenskoler, kurser osv., forsvinder jo ikke i forbindelse med 67-årsfødselsdagen, måske endda tværtimod.

Kristeligt Folkeparti har selv arbejdet med at stille forslag på det her område, og vi har faktisk allerede helt konkret afsat et lille beløb i vores forslag til finanslov for 2002 til udvidelse af ledsageordningen.

I lov om social service fra 1997 blev der skabt mulighed for ledsagelse af personer under 67 år med en betydelig og varig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der medfører, at de ikke kan færdes på egen hånd uden for hjemmet. Baggrunden for ordningen var, at manglen på en egentlig ledsageordning betød et hul i den række af foranstaltninger, som det offentlige stillede til rådighed for at sikre normaliseringen og ligebehandlingen af personer med nedsat funktionsevne.

P.t. gælder ledsageordningen kun for personer under 67 år, men det betyder i realiteten, at mennesker med handicap mister en rettilighed til fortsat at kunne leve et aktivt liv uden for deres hjem, blot fordi de fylder 67 år. Dette tab af en rettilighed kan opleves som yderst diskrimine-

rende, som en aldersdiskrimination. Så Kristeligt Folkeparti vil gerne støtte det her forslag.

Dog vil jeg tilføje, at jeg i sådan en sag som den her som i så mange andre ikke kan lade være med at stille spørgsmålet: Hvor er familien egentlig henne, hvor er vennerne, hvor er naboerne, hvor er kollegerne, hvor er de pårørende? Ansvarer over for hinanden som naboer og familiemedlemmer og kolleger falder jo ikke væk, i og med at vi vedtager en ledsageordning. Så lad det bare lige være en opfordring i tilslutning til det her.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Line Barfod.

Line Barfod (EL):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg takke for bemærkningerne. Det glæder mig da, at alle er opmærksomme på, at der er et problem. Jeg kan så forstå, at regeringen mener, at problemet vil løse sig, efterhånden som folk kommer på den nye førtidspensionsreform, og når de engang bliver alderspensionister, vil man så der foretage en individuel vurdering af hver enkelt med henblik på, om den pågældende har behov for fortsat at have de handicapkompenserende ydelser, og at man i øvrigt mener, det kan dækkes ved, at den enkelte individuelt søger om forskellige tillæg fra kommunen.

Kl. 16.50

Vi mener i Enhedslisten, at man skal have ret til de her ydelser, også efter at man er fyldt 67 år. Og vi mener i øvrigt, at det vil være en fuldstændig urimelig forskelsbehandling af dem, der er førtidspensionister i dag, og dem, der når at blive det, inden den nye førtidspensionsreform træder i kraft, samt dem, der kommer med under den nye førtidspensionsreform. Vi mener, at det bare vil være at indføre en yderligere diskrimination ud over den, der allerede ligger, ved at de, der ikke kommer ind under den nye førtidspensionsreform, også har en lavere ydelse, samt at de altså også, når de bliver alderspensionister, skal have en ændret behandling.

Så er der en del, der har været inde på, at det her forslag vil koste nogle penge, og det er selvfølgelig rigtigt. Det koster nogle penge. Vi er så også villige til at være med til at finde pengene. Og som jeg efterhånden har sagt nogle gange under behandlingen af vores forskellige sociale forslag, mener vi, at pengene skal tages fra dem, der har flest: de store multinationale selskaber.

Der ligger mange milliarder dér til mere velfærd.

Samtidig vil vi gerne gøre opmærksom på, at hvis folk har mulighed for fortsat at komme ud og deltage aktivt i samfundet, kan man håbe, at det har den forebyggende effekt, at de så, fordi de lever et aktivt liv, ikke bliver så syge og dermed ikke skal have så mange udgifter til hjemmepleje og sygehusindlæggelser og andet, så det altså samfundsøkonomisk også vil være en fordel, at man kan komme ud og kan deltage aktivt i livet, også efter at man er blevet alderspensionist.

Dansk Folkeparti har jo nu bebudet, at de vil fremsætte deres eget forslag på området, og jeg håber så også, at det kommer. Vi vil selvfølgelig se positivt på forslaget. For os er det afgørende ikke, om det er vores forslag, der bliver vedtaget, eller et forslag med Dansk Folkeparti som forslagsstiller. Det afgørende for os er indholdet, og vi må så se på, hvad indholdet i forslaget fra Dansk Folkeparti er.

Så skal jeg takke Kristeligt Folkeparti mange gange for, at man støtter forslaget helhjertet, og at man også vil arbejde for det i forhold til finansloven.

Som der var bred enighed om i fredags, da vi behandlede et forslag fra Kristeligt Folkeparti om fjernelse af aldersdiskrimination, er det besynderligt, at der fortsat er så mange områder med aldersdiskrimination i det danske samfund. Der er ikke for os at se nogen menneskelige argumenter, der retfærdiggør, at fordi man bliver 67 år, har man lige pludselig ikke de samme behov, som før man blev 67 år, at man så skulle være blevet mindre handicappet. Tværtimod vil man ofte have et større behov for at få hjælp til at komme ud og være med forskellige steder, fordi man så ikke længere er på arbejdsmarkedet.

For den enkelte handicappede betyder det, at man i dag ikke længere har ledsageordning, når man bliver folkepensionist, at man så ofte får en forringet livskvalitet. Man får dårligere mulighed for at vedligeholde og træne de fysiske og psykiske færdigheder, man måtte have tilbage, og det kan så betyde, at man isolerer sig og dermed hurtigere bliver syg.

Derfor har vi fremsat det her forslag, som vi mener både menneskeligt for den enkelte i forhold til at fjerne diskrimination på et område og i forhold til også at sikre, at folk bliver mindre syge, ville kunne være en stor fordel, og vi håber

da, at det vil lykkes på et tidspunkt at få fjernet denne aldersdiskrimination.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 14:

Forslag til folketingsbeslutning om yngre handicappedes ret til botilbud.

Af Line Barfod (EL) og Pernille Rosenkrantz-Theil (EL).
(Fremsat 11/12 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Henriette Kjær):

Forslagsstillerne ønsker med dette forslag at pålægge regeringen at fremme lovforslag om yngre handicappedes ret til botilbud. Ifølge forslagsstillerne skal lovforslaget indeholde et retskrav om, at yngre handicappede skal have ret til et botilbud blandt jævnaldrende.

Kl. 16.55
Jeg vil gerne starte med at sige, at regeringen er helt enig med forslagsstillerne i, at handicappede er lige så forskellige som resten af befolkningen, og at hjælpen og tilbuddene skal tage udgangspunkt i den enkeltes behov.

Af regeringsgrundlaget om det fælles ansvar for de svageste i samfundet er handicappede også nævnt som en af de grupper, der skal indgå i planen om det fælles ansvar, hvortil der skal afsættes øgede ressourcer.

Generelt er handicappede heldigvis ikke som udgangspunkt svage, men det er vigtigt at huske, at der også inden for handicapgrupper er